

هویت بخشی به شهر از طریق بهره‌گیری از عناصر طبیعی

نمونه موردنی شهر همدان*

دکتر علی اصغر رحیمیون**

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۹/۷/۵

تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۸۹/۹/۲۲

پکیده

نبود رابطه منطقی بین کالبد شهر و عناصر سازنده هویت آن یک مسئله عام در شهرهای امروز است. هدف این تحقیق حل بحران هویتی شهرهای معاصر ایران از طریق شناسایی عناصر و پدیده‌های طبیعی و تعیین روشی برای چگونگی اثربخشی آنها در هویت شهرها است. فرضیه تحقیق بیان می‌کند که عناصر طبیعی شهرها در ارتقاء کیفیت کالبدی شهرها می‌توانند اثربخش باشند و هویت شهر به شدت متأثر از نحوه ترکیب این عناصر در یکدیگر است. این پژوهش با به کارگیری روش توصیفی و از طریق مطالعه اسنادی، به تدوین چهارچوب نظری مقاومیت و طبیعت می‌پردازد و با روش مقایسه تطبیقی و تحلیلی معیارهای هویت‌بخش شهر، که شامل معیارهای برنامه‌ریزی و طراحی شهری می‌گردد را استخراج می‌نماید. نتایج تحقیق در شهر نمونه مورد آزمون نشان‌دهنده این است که عناصر طبیعی نقش مهمی در ایجاد هویت در شهر داشته و برای ایجاد هویت‌های جدید ضرورت دارد از آنها الهام گرفته شود.

واژه‌های کلیدی

هویت شهر، عناصر طبیعی، پدیده‌های طبیعی، معیارهای هویت شهر، شهر همدان.

* این مقاله برگرفته از رساله دکتری علی اصغر رحیمیون که با عنوان "تبیین هویت بخشی شهرهای ایران از طریق بهره‌گیری از عناصر طبیعی (نمونه موردنی شهر همدان)" به راهنمایی دکتر فرج حبیب و مشاوره دکتر مسعود مهدوی در دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران ارائه شده است.

** دانش آموخته دکتری شهرسازی واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. (مسئول مکاتبات)

Email: Ali.rahimiyan@gmail.com

مقدمه

روش توصیفی و با کمک مطالعه اسنادی بوده و در مطالعات مربوط به آزمون فرضیه با استفاده از روش مقایسه تطبیقی - تحلیلی با کمک برداشت‌های میدانی، در یک موقعیت واقعی (شهر کوهپایه‌ای همدان) به استنتاج مباحث پرداخته شده است. ابزار گردآوری اطلاعات مشاهده و عکس‌برداری و جمع‌آوری و نگهداری داده‌ها در جداولی مخصوص به عنوان مهم‌ترین ابزارهای گردآوری اطلاعات میدانی در این زمینه است و اطلاعات اسنادی از طریق فیش‌برداری تکمیل گردیده است.

پیشینه تحقیق

ادیبات موضوع تحقیق در حوزه اندیشه و نظر به صورت مستقل کم‌تر مورد بررسی قرار گرفته است. گرچه در زمینه هر یک از اجزاء موضوع تحقیق در رشته‌های مختلف مبانی نظری و علمی فراوانی وجود دارد، اما این که مفهوم هویت در رابطه با عناصر طبیعی و در شهرهای ایران چگونه است و باید بر پایه کدام چارچوب نظری ارائه گردد، موضوع جدیدی است که از سال‌های اولیه ۱۳۸۰ در این زمینه مطالعاتی دیده می‌شود. در زمینه هویت و بحران هویت در معماری و شهرسازی مرکز مطالعاتی و تحقیقاتی وزارت مسکن و شهرسازی طرح تحقیقاتی تحت عنوان "بررسی اجمالي در جهت شناخت و معرفی هویت اسلامی در معماری و شهرسازی" را به انجام رسانده که در هفت فصل به موضوع هویت و هنر و معماری اشاره شده است. (نقه کار، ۱۳۸۱) در همین راستا وزرات مسکن و شهرسازی برای سی مرکز استان در حال تدوین سی کتاب به نام "در جستجوی هویت شهری" است که در هر کتاب به توصیف عناصر طبیعی، اقتصادی، اجتماعی و کالبدی هویت‌بخش هر یک از مراکز استان‌ها می‌پردازد. (سازمان مسکن و شهرسازی استان همدان، ۱۳۸۵) نقی زاده در کتاب "ادران زیبایی و هویت شهر در پرتو تفکر اسلامی" به بحث هویت در شهر و رابطه آن با زیبائی‌شناسی پرداخته است (نقی زاده، الف، ۱۳۸۴) و در کتاب "جایگاه طبیعت و محیط زیست در فرهنگ و شهرهای ایرانی" مباحث مهمی در باره مقاهم طبیعت و عناصر آن و رابطه آن با شهرها ارائه شده است. (نقی زاده، ب، ۱۳۸۴) مقاالتی الهام از طبیعت در ایجاد محیط زندگی اسلامی" و "الهام از میراث طبیعی در ساخت محیط زندگی" دیدگاه‌های مختلف در رابطه با طبیعت و ساخت شهر آورده شده است. (امین زاده و نقی زاده، ۱۳۸۲) مقاله "نقش عوامل طبیعی و مصنوع در هویت شهرهای جدید" اشاره دارد به این نکته که محیط طبیعی و مصنوع طی روندی تدریجی با یکدیگر تبادل ایجاد می‌کنند که خود عامل شکل‌گیری هویت ویژه برای

کسب هویت مطلوب و اصیل و رهایی از بحران هویت از دغدغه‌های تاریخ انسانیت و فرهنگ‌های انسانی بوده و هست. می‌توان گفت انسان به آن دلیل انسان است که موجودی هویتساز و خواستار هویتی آرمانی است. امروزه عرصه شهرسازی کشور ما در بحران هویتی به سر می‌برد. (نقه کار، ۱۳۸۱) چگونه باید از این بحران در امان ماند؟ عناصر هویتی در شهرهای ایران کدامند؟ و چگونه می‌توان آنها را طبقه‌بندی و مورد مطالعه قرار داد؟ شهرها دارای ابعاد طبیعی، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و کالبدی هستند که هر کدام از این ابعاد می‌تواند در حوزه شناخت هویتی قرار گیرد. هویت مکان به عنوان یکی از راههای ارتباط بین انسان و مکان از طریق فرهنگ، سابقه تاریخی، خاطرات جمعی، نوع و ماهیت فناوری ساخت، عملکردها، نشانه‌ها، فرم‌ها و نمادهای شهری و ویژگی‌های بصری و کالبدی ادراک می‌گردد. (امین زاده، ۱۳۸۹) در این تحقیق به یکی از این مقولات یعنی عناصر طبیعی هویت‌بخش به شهر پرداخته می‌شود. طبیعت بستر زندگی انسان و حیات شهرها است (رهنمایی، ۱۳۶۹) و به این دلیل نقش کلیدی در هویت‌بخشی به شهرها می‌تواند داشته باشد. شهرها محلی برای رشد و اعتلاء انسان می‌باشند و همانند انسان‌ها دارای ویژگی‌های متنوع و متفاوتی از همدیگر می‌باشند که موجب بازشناسی و شخصیتی آنها از همدیگر است و هر شهری بر اساس شرایط طبیعی، فرهنگی و اجتماعی که دارا گردیده می‌تواند بازوهای خاصی داشته باشد که موجب شناخت آن از سایر شهرها می‌گردد. هدف کلی این تحقیق گام برداشتن در جهت حل بحران هویتی در شهرهای معاصر ایرانی از بعد طبیعی است. برای انجام تحقیق با استفاده از روش توصیفی و روش مقایسه تطبیقی - تحلیلی در یک نمونه موردنی به استنتاج مباحث پرداخته شده است. ساختار کلی تحقیق بطور خلاصه شامل روش تحقیق، تعاریف و مبانی نظری تحقیق در زمینه مفهوم هویت و طبیعت، شناسایی عناصر و پدیده‌های طبیعی هویت‌بخش شهر، شناسایی عناصر هویت‌بخش شهر، ارائه مدل تحلیلی آزمون فرضیه، بررسی نمونه موردنی و در نهایت نتایج تحقیق ارائه گردیده است.

روش تحقیق

این پژوهش از نوع بنیادی - کاربری است که با توجه به گستردگی مباحث از روش‌های مختلفی استفاده شده است. بررسی سابقه، مصادیق، کلیات، تعاریف و چارچوب نظری تحقیق با استفاده از

سیمای نوشهرها است. (ذکارت، ۱۳۸۵)

ازادی و تأکید بر اختیار بشر در طبیعت و جامعه و همزیستی مسالمت‌آمیز و مدارا از ویژگی‌های این رویکرد است. (صانع پور، ۱۳۷۸) ۲. رویکرد فردگرایی: مربوط به نیمه نخست سده ششم میلادی است که در این نگرش هر انسانی به سبب یک جوهر فردی و ماهیت عقلانی اش، یک شخص شمرده می‌شود. (نقره کار، ۱۳۸۱) ۳. رویکرد استعلایی: این دیدگاه، رویکردی پدیدارشناسانه بر هویت دارد. پدیدار شناسی را مکتب «خودشناسی» نامیده‌اند چرا که با هر خودی، همچون یک پدیده روبرو می‌شود و تلاش می‌کند در یک فرایند «شهود استعلایی» پدیده را بشناسد. (همان، ۴). رویکرد تحول‌گرایی: در مکتب اگزیستانسیالیسم عامل اصلی سازنده هویت فرد، وضع موجود او نیست، بلکه راستای حرکت به سوی آینده و آمدن از گذشته است و دیگری اصالت توجه به دیگران برای شناخت خود می‌باشد. بنابر این برای شناخت خود باید از دیگری گذر کرد. (فولکیه، ۱۳۴۳) عناصر سازنده هویت انسان را می‌توان به سه دسته تقسیم کرد: ۱. ویژگی‌ها و عناصر طبیعی (محیط طبیعی); ۲. ویژگی‌ها و عناصر فردی که شامل جنسیت، سن و شغل است؛ ۳. ویژگی‌ها و عناصر انسانی (محیط انسانی) که شامل نژاد، خانواده، زبان، تاریخ، تمدن، فرهنگ، سنت و دین است. (نقره کار، ۱۳۸۱)

هویت و عناصر سازنده آن (مفاهیم و دیدگاهها در جهان و ایران)

در فرهنگ‌ها و واژه نامه‌های فارسی سه معنی برای هویت آورده شده است: الف- خداوند، ب- هستی و وجود و ج- آنچه موجب شناسایی شخص باشد. (فرهنگ معین و عمید) و یا بیان شده، هویت، پاسخی است که به پرسش ما هو «یا» آن چیست؟ داده می‌شود. (مطهری، ۱۳۷۸) در فرهنگ لاروس آمده هویت، مجموعه عواملی است که شخصیت کسی را به اثبات می‌رساند و در دایره المعارف بریتانیکا هویت را یا حالتی از یک چیز که تداوم آن را در شرایط متفاوت جدا می‌کند و یا شرایطی در یک چیز که آن را از اشیاء دیگر جدا می‌کند و یا عوامل تعیین‌کننده چیستی یا کیستی یک چیز هویت آن شخص یا چیز است. (نقره کار، ۱۳۸۱) یکی از زمینه‌های بررسی مفهوم هویت، جداسازی هویت انسان از هویت دیگر پدیده‌های هستی و نشان دادن وجه تمایز ساختاری آن می‌باشد. همگان پذیرفتهداند که هویت یا کیستی انسان، بسیار پیچیده‌تر از دیگر پدیده‌هاست چراکه هر موجودی غیر از انسان، میان خودش و ماهیتش، تصور جدایی غیرممکن است. انسان تنها موجودی است که میان خودش و ماهیتش جدایی و فاصله است. یعنی میان انسان و انسانیت. (مطهری، ۱۳۷۴) از دیدگاه اسلام، هویت همه موجودات، به جز انسان، امری جبری و مقدر است و با اراده الهی تحقق می‌پذیرد. هویت انسان دارای دو وجه بنیادی است: ۱- هویت بینشی، که در برگیرنده همه ویژگی‌های هویت انسان بر پایه آگاهی‌های بدست آمده می‌باشد. ۲- هویت گرایشی یا ارزشی که در برگیرنده همه ویژگی‌هایی است که هویت آدمی باید داشته باشد. (مطهری، ۱۳۷۳) در میان اندیشمندان معاصر ایرانی سه رویکرد به مفهوم هویت را می‌توان یافت: ۱- رویکردهای تاریخی به هویت: تأکید بر عامل تاریخ و میراث تاریخی در شناخت هویت جمعی. ۲- رویکرد بینشی: تأکید بر بینش در ساختار هویت. ۳- رویکرد گرایشی: تأکید بر گرایش‌های انسان در شناخت هویت و نیز هدف‌ها و آرمان‌ها. (نقره کار، ۱۳۸۱) بین‌گونه می‌توان چنین برداشت کرد که گروهی کانون هویت را در گذشته می‌جویند و گروهی در اکنون و گروهی در آینده و همگی سمت وسوی دگرگونی‌ها را بهترین ملاک برای تمایز هویت‌ها بر می‌شمنند.

مفهوم هویت در بین اندیشمندان غربی با چندین رویکرد قابل بررسی است:

۱. رویکرد انسان‌گرایی: مبتنی بر جنبش فلسفی-ادبی اولانیسم. ستایش

هشت وجهی و بیست وجهی درست می شده اند. (فرشاد، بی تا) خداوند جهان را چنان ترتیب داده است که اکثر موجودات طبیعت به دسته های چهارگانه تقسیم شده اند. مانند چهار طبع که عبارت است از گرمی و سردی و خشکی و تری و چهار عنصر طبیعت که عبارت است از آتش و هوا و آب و خاک و چهار فصل سال و جهات اصلی چهارگانه و بادهای چهارگانه. (نصر، ۱۳۵۹) طبیعت مشکل از اجزاء و عناصر و اصول و قوانین و زمینه های اصلی متفاوتی است که در دو گروه "کالبد" و "قوانین حاکم بر کالبد" قابل طبقه بندی است. کالبد اجزاء فیزیکی می باشد که به صورت عناصری همچون آب، خاک، گیاه، هوا، نور، جانداران و مانند آن تجلی یافته است. قوانین حاکم بر طبیعت خط سیر هر یک از اجزاء طبیعت، رابطه آنها با یکدیگر و تأثیراتشان بر یکدیگر را تبیین می نماید. (نقی زاده، ب، ۱۳۸۴) طبیعت و عناصر آن از نظر تعالیم اسلامی به عنوان آیات الهی و نشانه های قدرت و علم خداوندی مورد اشاره قرار گرفته اند. در قرآن کریم نور، نماد و نشانه بسیاری وجود دارد، آب ماده اولیه حیات و عامل اصلی در اعمال دینی (وضو، غسل، تطهیر، شتشوی اموات) است. سایه، فقدان نور است و در بهشت و دوزخ دارای معانی متفاوتی است. باد (هوا)، بشارت دهنده رحمت الهی و همچنین نزول عذاب الهی است. خاک، ماده اولیه خلفت انسان و جایگاه نهایی جسد آدمی و عامل پاکی و آمادگی انسان برای انجام فرایض دینی است و گیاهان نمادی از بهشت و یادآور و دلیلی بر معاد است و حیوانات، به عنوان آیات الهی مطرح است. سایر عناصر طبیعی مانند کوهها، آسمان (ماه، خورشید و ستارگان) نه تنها برکات مادی دارند، بلکه عاملی در جهت تقویت تفکر و تذکر هستند و عامل آگاهی به زمان و مکان و جهت نیز می باشد. (همان) در علم محیط زیست عوامل تشکیل دهنده محیط طبیعی را به دو گروه، عوامل بی جان شامل اقلیم، ساخت زمین، منابع آب های سطحی و زیرزمینی، خاک، توپوگرافی و عوامل جاندار شامل رویش های طبیعی و حیات وحش تقسیم شده است. (سلطانی، ۱۳۷۱) در مطالعات شهری عناصر و ویژگی های محیط طبیعی شامل موقعیت جغرافیایی، حدود جغرافیایی، ساختمان زمین شناسی، توپوگرافی و ناحمواری ها، آب و هوا، منابع آب (آب های سطحی و آب های زیرزمینی)، خاک و پوشش گیاهی است. (رهنمایی، ۱۳۶۹)

■ انواع و ویژگی های عناصر و پدیده های طبیعی هویت بخش شهری

طبیعت را بر اساس فرهنگ ایرانی و تفکر اسلامی می توان مشکل از چهار عنصر بی جان به نام های آب، هوا، خاک و نور دانست که

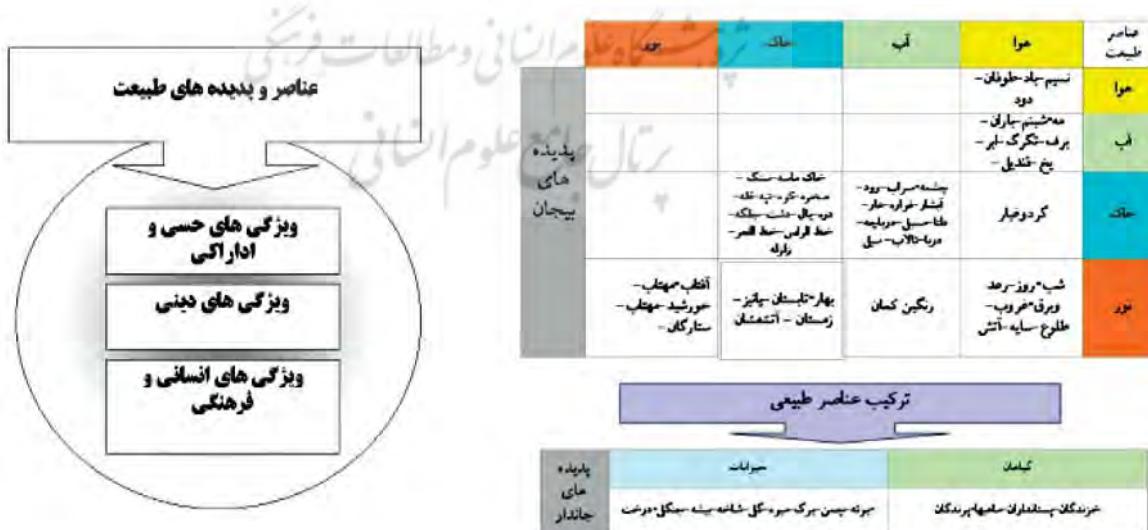
آن نیرویی است که موجب حرکت عناصر است. (نصر، ۱۳۵۹) بررسی نگرش ها در جهان و ایران در زمینه رابطه انسان با طبیعت را می توان در پنج گروه تقسیم کرد. نگرش اول، نگرش فراتطبیعت است که در این نگرش انسان ماهیتی فراتطبیعتی دارد و آغاز و انجام او هم طبیعت نیست، از این رو باید تا آنجا که می تواند از طبیعت دوری گزیند و بدان کاری نداشته باشد. (نقره کار، ۱۳۸۱) نمونه های این دیدگاه را در نظریه عالم مُثُل افلاطون (مطهری، ۱۳۷۰) و دیدگاه صوفیان کهن و برخی عارفان و آئین هندویی است می توان یافت. (نقره کار، ۱۳۸۱) نگرش دوم، نگرش طبیعت گر است که در این نگرش آغاز انسان در همین طبیعت رخ می دهد و سرانجام هم می میرد و کالبدش به همین طبیعت برمی گردد. طبیعت، عناصر و پدیده های آن واجد ارزش شمرده می شود و انسان برخوردی بسیار احترام آمیز به طبیعت دارد و نمی تواند و نباید آنرا بیالاید. (نقره کار، ۱۳۸۱) نمونه های نگرش طبیعت گرا را می توان در کیش ایرانیان باستان، برخی اقوام سرخپوست آمریکایی (نصر، ۱۳۷۸)، یونانیان، جزء گرایی، طبیعت گرایی (ناتورالیسم) سده هیجدهم و اوائل سده نوزدهم اروپا پیدا کرد. نگرش سوم، نگرش تسلط گرایی بر طبیعت است. در این نگرش، طبیعت ابزار و منبع خواسته های بشر است. زندگی، همین نمود مادی است و انسان تا آنجا که می تواند باید برای بهره گیری بیشتر از طبیعت و چیرگی بر آن تلاش کند. سودمندترین دانش ها، دانش آگاهی از طبیعت و چیرگی بر آن است. مهم ترین نمونه این نگرش نگاه انسان غربی عصر نوگرایی (مدرنیسم) بر طبیعت می باشد. (کاجی، ۱۳۷۸) نگرش چهارم، نگرش یکی شدن با طبیعت است و در آن ماهیت انسان اساساً با ماهیت طبیعت یکی است. انسان جزیی از طبیعت است و جایگاه انسان از طبیعت فروتر است، پس انسان نباید هرگز در بی چیرگی بر طبیعت برآید. طبیعت، هدف نهایی است و محو شدن در طبیعت، غایت زندگی است. (نقره کار، ۱۳۸۱) از نمونه های این دیدگاه باید به دین کهن چینی ها و ژاپنی ها اشاره کرد. نگرش پنجم، نگرش مبتنی بر هماهنگی با طبیعت است که آغاز انسان را برخاسته از همین طبیعت می داند. ماهیت او در آغاز با طبیعت یکی است، اما انسان در پیمایش راه زندگی از طبیعت فراتر می رود، و در پایان ماهیتی فراتطبیعی می باید. در این دیدگاه طبیعت، بستر رشد و تعالی انسان از یک پدیده زمینی به یک پدیده فرازمندی است. ادیان ابراهیمی، مسیحیت، یهود و اسلام در ذات خود چینن نگاهی به طبیعت دارند، و از میان آنها تنها دیدگاه اسلام و مسلمانان است که هم از بعد نظری و هم بعد عملی به این دیدگاه پرداخته است. (نقره کار، ۱۳۸۱)

اجزاء و عناصر طبیعت: بر پایه باور افلاطون، عناصر چهارگانه طبیعت (آب و آتش و خاک و هوا) از چهار شکل بنیادی هرم، مکعب،

تغییر جهت، تراکم، سلسله مراتب، تعادل و زیبائی، تنوع، سلامتی و آسایش را نشان می‌دهند. ویژگی‌های فرهنگ ایرانی عناصر چهار گانه به پدیده‌های طبیعی صفاتی نظیر تمدن‌سازی، عامل درمان، مونث بودن، عامل سبزی طبیعت، پاکی و باروی و عشق، مظہر زیبائی، نیرومندی و خردمندی، نماد جشن‌ها و مراسم و مهر و محبت، نشانه حرکت به سوی حقیقت، عامل تسلي و امیدواری، مظہر روشنائی و روح خدا، آغاز و پایان حیات را القاء می‌کند. ویژگی‌های فرهنگ اسلامی عناصر چهار گانه به پدیده‌های طبیعی صفاتی نظیر عامل پاکیزگی و طهارت، تقاضا، ماده اصلی آفرینش، وسیله تامین روزی مردم، نماد حیات و سرزندگی، عامل رویش گیاهان و حیات حیوانات، نماد اشراق و الوهیت (کلیت جهان)، عامل ارتباط انسان با طبیعت، نشانه خداوند، مکان و وسیله زندگی، محل اقامت و سکونت، وسیله آسایش و گهواره انسان، آسایشگاه عمومی، نعمت الهی، محل و جهت قبله مسلمین و سجده‌گاه انسان مومن، عامل بشارت‌دهنده رحمت الهی و نشانه نزول عذاب الهی را ارائه می‌نماید. (نمودار ۲)

■ انواع معیارهای هویت‌بخش شهری (در جهان و ایران)
با استفاده از دیدگاه صاحب‌نظران شهرسازی جهان در رابطه با شناسایی معیارهای هویتی شهرها می‌توان معیارهای عام هویت‌بخش شهر را شناسائی کرد. در این رابطه از افرادی مانند جین جیکوبز (۱۹۶۱)، کوین لینچ (۱۹۸۱)، و بولیچ (۱۹۸۳)، یان بتلی (۱۹۸۵)، مایکل ساوتورث، راجر ترانسیک (۱۹۸۶)، کولمن (۱۹۸۷)،

از ترکیب آنها یک سری پدیده‌های طبیعی بی‌جان و جاندار دیگر آفریده شده است. عنصر هوای پدیده‌هایی مانند نسیم، باد، طوفان و دود را شکل می‌دهند. عناصر هوای آب پدیده‌های شبین، باران، برف، تگرگ، ابر، بیخ و قدیل را و عناصر هوای خاک پدیده گرد و غبار را به وجود می‌آورد. عناصر هوای نور پدیده‌های شب، روز، رعد و برق، رنگین کمان، غروب و طلوع، سایه و آتش را خلق کرده و عناصر آب و خاک پدیده‌های چشم، سراب، رود، آبشار، فواره، غار، دلتا، مسیل، دریاچه، دریا و تالاب. عناصر آب و نور پدیده رنگین کمان و عنصر خاک پدیده‌های خاک، ماسه، سنگ، صخره، کوه، تپه، قله، دره، یال، دشت، جلگه، خطالراس، خطالقرع و شب را ایجاد می‌کنند. عناصر خاک و نور پدیده‌های بهار، تابستان، پائیز و زمستان و عنصر نور پدیده‌های آفتاب و مهتاب را خلق می‌کند. از نظامها و قوانین حاکم بر ترکیب عناصر چهار گانه طبیعت و فرایندهای حاصل از آنها پدیده‌های جان‌دار طبیعی خلق شده که شامل دو دسته اصلی گیاهان و سپس جانداران است. (نمودار ۱) ویژگی‌های هریک از عناصر چهار گانه طبیعی را می‌توان بر اساس خواص فیزیکی، خواص حسی و ادراکی یا تاثیرات فرهنگی و دینی آنها طبقه‌بندی نمود. ویژگی‌های فیزیکی عناصر چهار گانه به پدیده‌های طبیعی صفاتی مانند رنگ، بو، شکل هندسی و الگوهای غیرهندسی، حرکت و گردش، حجم و حالت های فیزیکی (مایع، جامد و بخار) را ارائه می‌نماید. ویژگی‌های حسی و ادراکی عناصر چهار گانه به پدیده‌های طبیعی صفاتی نظیر جریان و حرکت، سرزندگی، آرامش، دعوت‌کنندگی، جذابیت فضای، حس آشنازی، تقارن، ریتم، پیوستگی،

نمودار ۲. ویژگی‌های عناصر و پدیده‌های طبیعی مأخذ: نگارنده

نمودار ۱. رابطه انواع پدیده‌ها و عناصر طبیعی مأخذ: نگارنده

جزء واحدهای خودیار و همسایگی و زمینه‌های ارتباط نزدیک تر با مردم با یکدیگر) و فضای اجتماعی محلات شهری قدیم و جدید می‌شود. (سلطانزاده، ۱۳۸۵)

۲- معنی مدل تحلیلی

در تدوین مدل تحلیلی ابتدا رویکرد متناسب که در برگیرنده ویژگی‌های فرهنگ ایرانی و اندیشه‌های دینی در زمینه چگونگی هویت‌بخشی به شهر از طریق عناصر طبیعی است، تحت عنوان رویکرد "فرهنگ‌گرای دینی و طبیعت محور شهر ایرانی" ارائه گردیده است. این رویکرد از تعامل بین رویکرد گرایشی به هویت انسان در فرهنگ ایرانی، به این معنی که مقوله هویت تنها توسط انسان ساخته شده و تنها اوست که در بین مخلوقات هستی دارای چنین توانائی است و می‌تواند با نیروی اختیار برای خود و محیط ساخته شده خود هویت جدید و مورد نظر خود را ایجاد کند (نمودار ۳) و علاوه بر این در خصوص رابطه انسان با طبیعت (رابطه هر فرد ایرانی با محیط طبیعی ایران) رویکرد هماهنگی با طبیعت، مورد توجه قرار گرفته است. از این رو هویت شهر ایرانی به واسطه اندیشه‌های فرهنگی و تاریخی عمیق ایرانی و اسلامی و با بهره‌گیری و الهام از داده‌ها و مواد جهان هستی (طبیعت بی‌جان و جان‌دار) حاصل خواهد شد. به همین دلیل در تبیین ابعاد این موضوع اهمیت شناخت ویژگی‌های مادی و غیر مادی عناصر طبیعی به عنوان ابزاری برای ایجاد هویت در شهرهای ایران به وسیله افراد ایرانی آشکار می‌گردد. (نمودار ۴)

۳- روش تعیین میزان اثربخشی عوامل طبیعی در معیارهای هویتی شهر

در تبیین شاخص‌ها و ویژگی‌های اثرگذار بر هویت شهر در رابطه با عناصر طبیعی می‌توان چنین گفت که هویت شهر ناشی از ابعاد هویتی انسان (مادی و غیرمادی) است که در چهار حوزه اصلی قابل شناسائی است:

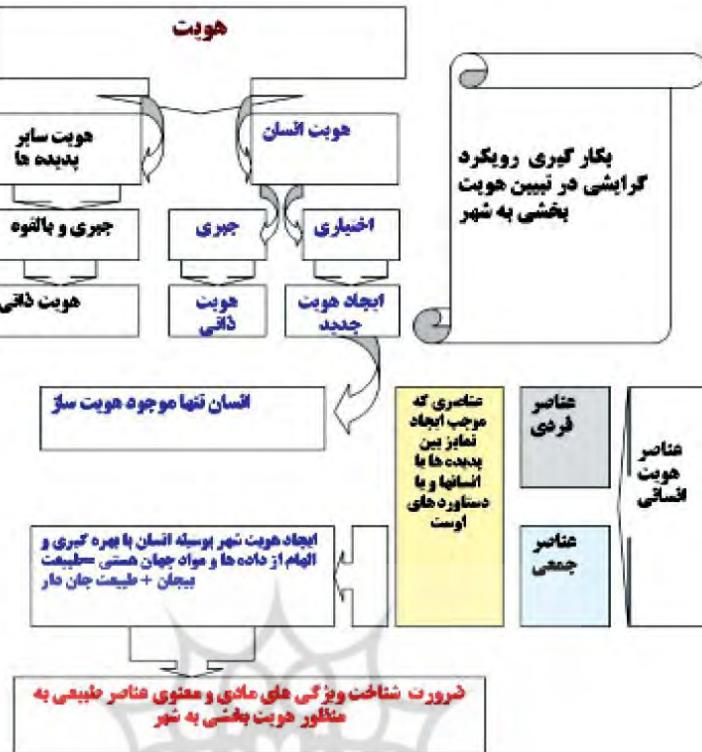
۱. ویژگی‌های حسی انسان که توسط حواس پنجگانه انسان از محیط طبیعی اثربزیر است و شامل حس بینائی، شنوائی، بویائی، چشائی و لامسه است.

هر یک از این ویژگی‌های اثرات متفاوت در ایجاد تجربه‌ای از عناصر و پدیده‌های طبیعی در محیط شهری دارد.

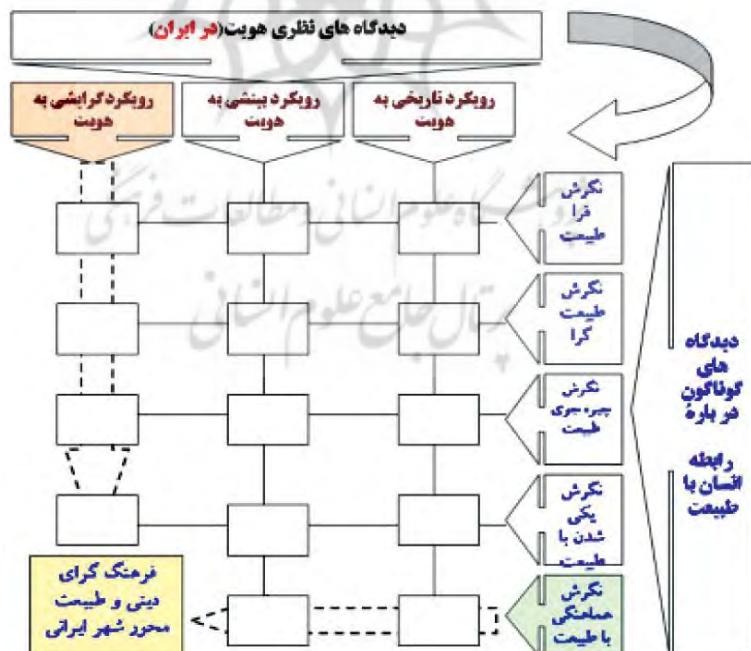
۲. ویژگی‌های نشأت‌گرفته از ساخت دینی که در هویت‌بخشی شهرها نقش آفرینی می‌کنند و شامل تذکردهندگی، حس پاکیزگی، معرفت شناسی و حس ترس و خوف است.

۳. ویژگی‌های نشأت‌گرفته از ساخت فرهنگی و ایرانی شامل سلامت،

فرانسیس تیبالدز (۱۹۸۸ و ۱۹۹۰)، یان بنتلی (۱۹۹۰) (۱۳۸۶، پاکزاد) می‌توان نام برد که جمع‌بندی این دیدگاه‌ها در دو گروه معیارهای مرتبط با برنامه‌ریزی شهری و معیارهای مرتبط با طراحی شهری قابل طبقه‌بندی است. معیارهای برنامه‌ریزی شهری مواردی مانند ملحوظ داشتن فعالیت‌های مناسب، کاربری مختلط (سرزنگی و تنوع استفاده)، سازگاری، دسترسی، کنترل و نظارت، کارایی و عدالت، لحاظ نمودن پیوندهای بومی- منطقه‌ای، حفاظت تاریخی و مرمت شهری، طراحی برای پیاده‌ها، ویژگی‌های بستر و محیط فرهنگی و طبیعی، پاکیزگی و نگهداری از اکوسیستم‌ها را شامل می‌گردد و معیارهای طراحی شهری نیز به مقولاتی مانند توجه به عنصر خیابان، نفوذپذیر بودن بافت، اختلاط اجتماعی و انعطاف پذیر بودن فضاهای خوانائی، سرزنگی، معنی (حس)، آزادی انتخاب، ایجاد انگیزش (کاربرد فرم‌های شهری متباین)، امکان زندگی اجتماعی در مقابل زندگی خصوصی، به گوش رسیدن آوای گذشته، تنوع حضور عملکردها، فرم‌ها و اشخاص و گروه‌های اجتماعی در مکان، سازگاری بصری، غنا، قابلیت شخصی‌سازی، حفظ تسلسل حرکت‌ها، محصوریت فضاهای پیوستگی لبه‌ها، کنترل محورها و پرسپکتیوها، توجه به ارزش‌های معمارانه محیط، مقیاس انسانی، آسایش پیاده‌ها، توجه و مشورت با تمام گروه‌های جامعه، شادی‌بخش بودن و ایجاد خوشایندی بصری محیط قابل دسته‌بندی است. از سوی دیگر معیارها و اصول هویت‌بخش به شهر ایرانی- اسلامی را نیز می‌توان در دو مقوله برنامه‌ریزی شهری و طراحی شهری تقسیم نمود که معیارهای برنامه‌ریزی شهری شامل عوامل شکل‌دهنده شهر (اقلیم و معیشت، فرهنگ و سنت)، رابطه شهر با طبیعت (انطباق با محیط طبیعی، جهت یابی جغرافیایی شهر، جهت قبله)، حضور عناصر طبیعی (آب، فضای سبز، آب‌نماهای، حوض‌ها، استخرها، جاری کردن آب‌ها و جویباره‌ها در مسیر راه‌ها و معابر، تابش آفتاب و جریان باد در فضای شهری)، (تولسی، ۱۳۷۶) شیوه‌های زندگی در شهر (زندگی فردی و جمعی)، اجزاء و عناصر شهرهای کهنه (کهنه دز، شارستان و ریض)، فضاهای سبز شهری قدیم و جدید (فضاهای سبز در واحدهای مسکونی، باغ‌های خصوصی، باغچه‌ها، فضاهای سبز درون محلات و پیرامون شهر)، شبکه راه‌های شهر (سلسله مراتب، نقش آنها در ارتباط با عوامل طبیعی مانند تابش آفتاب، جریان باد و توانم با همراهی ساختمانها و نشانه‌های بارز شهری)، بافت شهر (تعییت از عوارض زمین، توجه به شرایط اقلیمی، رعایت نظام تقسیم بندی آب) می‌شود.(جیسی، ۱۳۷۸) معیارهای طراحی شهری نیز مواری مانند، شالوده شهر ایرانی (محله، بازار و بازارچه، آب انبار، گرمابه، مسیرهای آب، فضاهای باز و فضای مربوطه به شبکه راه‌ها)، فضاهای مسکونی (وجود جزء به

نمودار ۳. رابطه هویت و عناصر طبیعی در شهر مأخذ: نگارنده

نمودار ۴. رویکرد مناسب برای تبیین هویت بخشی به شهرها از طریق عناصر طبیعی مأخذ: نگارنده

در این شهر شامل مواردی مانند چشممه، قنات، رود و آبشار، باران، برف، یخ و قندیل و دریاچه مصنوعی است که در هر سه سطح کلان، میانی و خرد اثربخشی داشته و معیارهایی مانند سرزندگی محلات شهری، ایجاد بافت ارگانیک شهری، پاکیزگی محیطی، حس مکان، تنوع فضائی و خوانایی و خاطره‌انگیزی شهری مستقیماً اثربخشی دارند. پدیده‌های عنصر خاک در این شهر شامل مواردی مانند شیب و شکل زمین، سنگ گرانیت، کوه و قله‌ها و دره‌ها و یال‌های ارتفاعات، تپه‌های طبیعی، خط‌الراس‌ها و دشت و چمنزارها است که عمدتاً در دو سطح کلان، میانی اثربخشی داشته و معیارهایی مانند هم‌جواری فعالیت‌ها، حس مکان و خوانایی، جهت‌یابی، خاطره‌انگیزی شهری، بافت شهری و مورفولوژی شهری دارند. پدیده‌های عنصر نور در این شهر شامل مواردی مانند فصول چهارگانه محسوس، شب و روزها، طلوع و غروب‌ها و آسمان صاف و خورشید درخشان است که عمدتاً در دو سطح کلان و میانی اثربخشی داشته و معیارهایی مانند سرزندگی، حس حرکت، تذکردهندگی، هم‌جواری فعالیت‌ها، حس مکان و خوانایی، جهت‌یابی، خاطره‌انگیزی شهری، بافت شهری و مورفولوژی شهری، تمرکز جمعیت و تنوع فضاهای شهری مستقیماً و تنوع فضاهای شهری مستقیماً اثربخشی دارند. (نمودار ۵ و ۶)

نتیجه گیری

نتایج حاصل در حوزه نظری بیان کننده این است که هویت به مجموعه عواملی که شخصیت کسی را به اثبات می‌رساند اطلاق می‌گردد و انسان در بین تمامی موجودات عالم تنها موجودی است که دارای توانایی ایجاد هویت‌های جدید برای خود و برای مصنوعات خود می‌باشد، انسان برای ایجاد این هویت‌های جدید با الهام از عناصر و پدیده‌های طبیعت و داده‌هایی که طبیعت در اختیار او گذاشته است می‌تواند برای مصنوعات خود (انواع دستاوردهای تمدنی از جمله شهرها) نیز هویت‌های جدید و متغیری را متناسب با نیازهای مادی و معنوی خود در زمان‌های مختلف به وجود آورد. بنابراین مقوله هویت را اساساً باید متوجه آینده کرد، نه گذشته. این نوع نگاه به هویت را اندیشمندان معاصر ایرانی با عنوان رویکرد گراشی تعریف کرده‌اند. نتایج تحقیق نشان می‌دهد که مفهوم طبیعت در اکثر فرهنگ‌ها و تمامی ادیان مورد احترام و توجه است. در فرهنگ ایران باستان طبیعت از چهار عنصر (آب، خاک، باد و نور) تشکیل شده است. در فرهنگ اسلامی نیز این عناصر و پدیده‌های دیگر طبیعت به عنوان نشانه‌هایی از وجود خداوند و عالمی برای تذکر و یادآوری است. رویکردی که در فرهنگ ایرانی و اندیشه اسلامی به طبیعت وجود دارد رویکرد

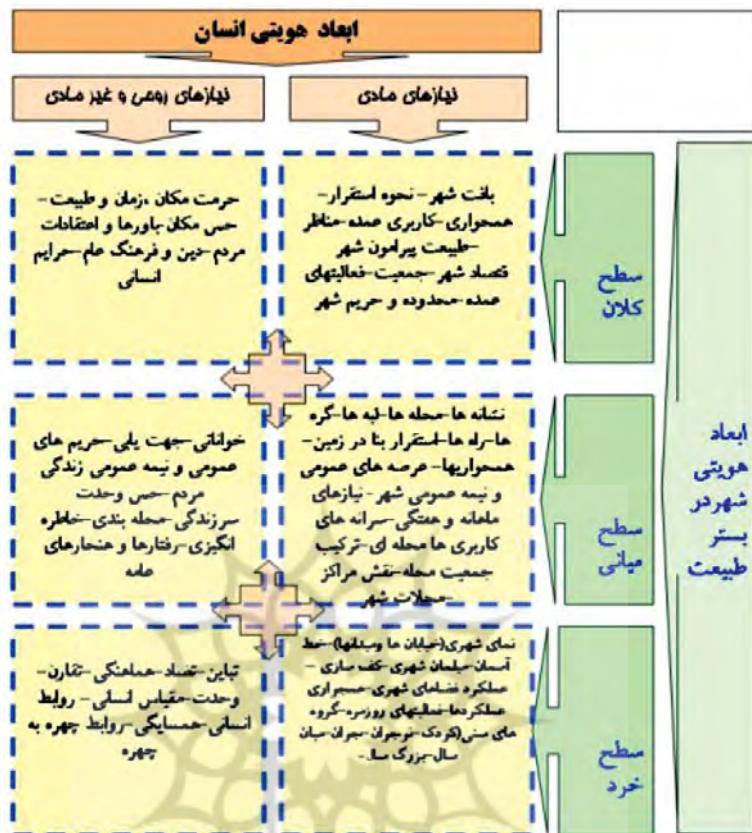
آسایش، سرزندگی، آرامش، قدرت بخشی، خاطره‌انگیزی، حس غرور، حس شادی و حس جمعی است.

۴- ویژگی‌های نشأت‌گرفته از ساخت کالبدی که در هویت‌بخشی شهرها نقش آفرینی می‌کنند و شامل حدود شهر، بافت شهر، مرفولوژی شهر، هم‌جواری فعالیت‌ها، نحوه استقرار بناها، نوع فعالیت‌ها، تمرکز جمعیت، سازگاری فعالیت‌ها، حریم فعالیت‌ها، خوانایی، جهت‌یابی، حس مکان، عناصر شناخت تصویر ذهنی شهر (نشانه، لبه، محله، گره، راه) و عوامل طراحی شهری (تنوع، تضاد، تقارن، وحدت، هماهنگی، نظم، پیچیدگی و حس حرکت) است که هر یک از این ویژگی‌ها اثرات متفاوت در ایجاد تجربه‌ای از عناصر و پدیده‌های طبیعی در محیط شهری دارد. از سوی دیگر ابعاد هویتی شهر در بستر طبیعت در سه سطح کلان، میانی و خرد قابل تقسیم‌بندی است که با دو دسته ابعاد هویتی انسان (نیازهای مادی و غیرمادی) قابل ترکیب بوده و از برخورد هر کدام با هم‌دیگر ویژگی‌های هویت‌بخشی به شهر حاصل می‌گردد. (نمودار ۵ و ۶)

بررسی نمونه موردی: عناصر و پدیده‌های طبیعی هویت‌بخش شهر همدان

شهر همدان یکی از شهرهای مناطق پایکوهی غرب ایران و دارای سابقه تاریخی و فرهنگی زیاد است. اقلیم سرد و کوستانی دارد و شیب کمتر از ده درصد از جنوب به شمال آن یکی از ویژگی‌های آن است. (سازمان مسکن و شهرسازی استان همدان، ۱۳۶۳) در شهر همدان پدیده‌های طبیعی که از عناصر چهارگانه به وجود آمده‌اند را می‌توان بدین صورت تقسیم‌بندی نمود. عنصر هوا در پدیده‌های نسم، باد، طوفان، کولاک، سرما، ابر و مه. عنصر آب در پدیده‌های چشممه، رود و جویبار، آبشار، سراب، شبنم، باران، تگرگ، برف، یخ، قندیل، دریاچه مصنوعی. عنصر خاک در پدیده‌های سنگ و صخره، دره، یال، خاک و ماسه، تپه، دشت. عنصر نور در پدیده‌های فصول چهارگانه، شب و روز، طلوع و غروب، رنگین کمان، سایه، آفتاب و مهتاب و رعد و برق. در بررسی آزمون فرضیه عناصر طبیعی چهارگانه (آب، نور، خاک و هوا) و پدیده‌هایی که از این عناصر در شهر همدان به وجود می‌آیند را با طراحی الگویی توصیفی ویژه در رابطه با عوامل و معیارهای هویت‌بخش مادی و معنوی به شهر و سطوح اثربخشی آنها قرار داده و سپس مصادیق واقعی هویتی طبیعی در نمونه موردی (شهر همدان) به صورت تصاویر ارائه گردیده است. در این الگو پدیده‌های اصلی عنصر هوا در شهر همدان شامل نسیم، باد، ابر و سرما است که در هر سه سطح کلان، میانی و خرد اثربخشی داشته و در ایجاد فضاهای فرح‌بخش تفریحی، بافت منسجم ارگانیک، دید بصری شهر به طور مستقیم اثربخشی دارند. پدیده‌های عنصر آب

هویت بخشی به شهر از طریق بهره‌گیری از عناصر طبیعی

نمودار ۵. تعیین معیارهای هویت‌بخش شهر در رابطه با عناصر طبیعی مأخذ: نگارنده

نمودار ۶. نمونه هایی از الگوهای تشخیص اثرات پدیده ها طبیعی در هویت بخشی محیط شهری مأخذ: نگارنده

نمودار ۷. تعیین معیارهای هویت‌بخش شهر همدان از عناصر طبیعی مأخذ: نگارنده

- ساخت محیط زندگی"، مجله پیام سبز شماره ۲۱، تهران.
۳. امین زده، بهنار، (۱۳۸۹)، "رزیابی زیبایی و هویت مکان"، مجله هویت شهر، شماره ۷، تهران.
۴. پاکزاد، جهانشاه، (۱۳۸۶)، "سیر اندیشه‌ها در شهرسازی (۲)"، شرکت عمران شهرهای جدید، تهران.
۵. پاکزاد، جهانشاه، (۱۳۸۸)، "سیر اندیشه‌ها در شهرسازی (۳)"، انتشارات شهیدی، تهران.
۶. توسلی، محمدود، (۱۳۷۶)، "اصول و روش‌های طراحی شهری و فضاهای مسکونی در ایران"، جلد اول و دوم، مرکز مطالعات و تحقیقات شهرسازی و معماری ایران، تهران.
۷. جبیی، سید محسن، (۱۳۷۸)، "از شار تا شهر"، دانشگاه تهران.
۸. ذکاوت، کامران، (۱۳۸۵)، "هویت شهرهای جدید- نقش عوامل طبیعی و مصنوعی"، شرکت عمران شهرهای جدید، تهران.
۹. رهنماei، محمد تقی، (۱۳۶۹)، "مجموعه مباحث و روش‌های شهرسازی (جغرافیا)", انتشارات مرکز مطالعات و تحقیقات شهرسازی، تهران.
۱۰. سازمان مسکن و شهرسازی استان همدان، (۱۳۶۳)، "طرح توسعه و عمران همدان"، مهندسین مشاور مؤذ و همکاران.
۱۱. سازمان مسکن و شهرسازی استان همدان، (۱۳۸۵)، "گزارش کتاب در جستجوی هویت شهری همدان"، همدان.
۱۲. سلطانزاده، حسین، (۱۳۸۵)، "فضاهای شهری در بافت‌های تاریخی ایران"، دفتر پژوهش‌های فرهنگی، تهران.
۱۳. سلطانی، کامیز، (۱۳۷۱)، "مجموعه مباحث و روش‌های شهرسازی (محیط زیست)", انتشارات مرکز مطالعات و تحقیقات شهرسازی، تهران.
۱۴. صانع پور، مریم، (۱۳۷۸)، "دیدگاه اومانیستی"، تهران.
۱۵. فرشاد، مهدی، (بی‌تا)، "نگرش سیستمی"، دانشگاه شهید بهشتی، تهران.
۱۶. فولکیه، پل، (۱۳۴۳)، "اگزیستانسیالیسم"، تائید اصفهان.
۱۷. کاجی، حسین، (۱۳۷۸)، "کیستی ما"، نشر روزنه، تهران.
۱۸. مطهری، مرتضی، (۱۳۷۰)، "انسان کامل"، انتشارات صدرا، تهران.
۱۹. مطهری، مرتضی، (۱۳۷۳)، "بازیافت هویت"، در مجله پاسدار اسلام، تهران.
۲۰. مطهری، مرتضی، (۱۳۷۴)، "مجموعه آثار"، ج ۱۳، انتشارات صدرا، تهران.
۲۱. مطهری، مرتضی، (۱۳۷۸)، "مجموعه آثار"، انتشارات صدرا، تهران.
۲۲. نصر، سید حسین، (۱۳۵۹)، "نظر منفکران اسلامی در باره طبیعت"، خوارزمی، تهران.
۲۳. نصر، سید حسین، (۱۳۷۸)، "نگرش جهانی اسلام و علوم مدرن غرب"، کتاب سروش، ش ۵ و پژوه غرب شناسی، تهران.
۲۴. نصر، سید حسین، (۱۳۷۹)، "نیاز به علم مقدس"، نشر طه، قم.
۲۵. نقره کار، عبدالحمید، (۱۳۸۱)، "هویت و بحران آن در اندیشه معماری و شهرسازی معاصر"، مرکز تحقیقات شهرسازی و معماری دانشگاه علم و صنعت، تهران.
۲۶. نقی‌زاده، محمد، (۱۳۸۴)، "ادراک زیبایی و هویت شهر در پرتو تفکر اسلامی"، شهرداری اصفهان، اصفهان.

هماهنگی با طبیعت است. با توجه به نتایج فوق در این تحقیق به یک رویکرد نظری در تبیین هویتبخشی شهرهای ایران از طریق عناصر طبیعی دست خواهیم یافت که پایه‌های آزمون فرضیه تحقیق خواهد بود. این رویکرد تحت عنوان رویکرد "فرهنگ‌گرایی دینی و طبیعت محور شهر ایرانی" ارائه گردیده است. در تبیین شاخص‌ها و ویژگی‌های اثرگذار بر هویت شهر در رابطه با عناصر طبیعی نتایج تحقیق نشان می‌دهد که هویت شهر نشات گرفته از ویژگی‌های مادی و غیرمادی انسان است که در چهار حوزه اصلی (حسی، فرهنگی دینی و مکانی فضائی) قابل شناسایی است. ابعاد هویتی شهر در بستر طبیعت در سه سطح کلان، میانی و خرد قابل تقسیم‌بندی است که با دو دسته ابعاد هویتی انسان (نیازهای مادی و غیرمادی انسان) قابل ترکیب بوده و از برخورد هر کدام با هم‌دیگر ویژگی‌های هویتبخشی به شهر حاصل می‌گردد. نتایج کلی تحقیق که در شهر نومه (همدان) مورد آزمون قرار گرفته نشان‌دهنده این است که عناصر طبیعی دارای نقش مهمی در ایجاد هویت در شهر همدان به عنوان یکی از شهرهای پایکوهی ایران دارد و برای ایجاد هویت‌های جدید نیز ضرورت دارد از آنها الهام و بهره‌برداری گردد، به گونه‌ای که ارزش‌های آن نیز حفظ گردیده و مورد احترام قرار گیرد. در شهر همدان پدیده‌های طبیعی ثابتی مانند کوه، تپه، قله، دره، یال، دشت، خط الراس، خط القعر، چشمه، رود، آبشار، مسیل، استخرهای مصنوعی و پدیده‌های غیرثابت مانند نسیم، باد، طوفان، مه شیمین، رعد و برق، برف، تنگرگ، بخ و قندیل از مهمترین عوامل هویتی به شهر محسوب می‌گردد و معیارهایی مانند سرزندگی محلات شهری، ایجاد بافت ارگانیک شهری، پاکیزگی محیطی، حس مکان، تنوع فضائی و خوانائی و خاطره‌انگیزی شهری مستقیماً از عنصر و معیارهایی مانند هم‌جواری فعالیت‌ها، حس مکان و خوانائی، جهت‌یابی، خاطره‌انگیزی شهری، بافت شهری و مورفوژی شهری، تمرکز جمعیت و تنوع فضاهای شهری مستقیماً از عنصر خاک و معیارهایی مانند سرزندگی، حس حرکت، تذکردهندگی، هم‌جواری فعالیت‌ها، حس مکان و خوانائی، جهت‌یابی، خاطره‌انگیزی شهری، بافت شهری و مورفوژی شهری، تمرکز جمعیت و تنوع فضاهای شهری مستقیماً از عنصر نور اثربخشی دارند.

فهرست مراجع

۱. اسپرین، آن ویستون، (۱۳۸۴)، "زبان منظر"، سید حسین بحرینی و بهنار امین‌زاده، موسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران.
۲. امین‌زاده، بهنار و نقی‌زاده، محمد، (۱۳۸۲)، "الهام از میراث طبیعی در

۲۷. نقی زاده، محمد، (۱۳۸۴)، "جایگاه طبیعت و محیط زیست در فرهنگ و شهرهای ایرانی"، انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی، تهران.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی